

Till arbetspensionsanstalterna

STADGANDENA OM ÅTERSTÄENDE TID TRÄDDE I KRAFT

Republikens president stadfäste 29.12.1988 lagarna om ändring av lagen om pension för arbetstagare (1323/88), 7 § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (1324/88), 6 c och 8 §§ lagen om pension för lantbruksföretagare (1325/88), 7 § lagen om pension för företagare (1326/88) och 12 och 16 b §§ lagen om sjömanspensioner (1327/88). Regeringens proposition till nämnda lagar ingår i cirkulär A 31/88 som bilaga.

Beräkning av efterkarenstiden

Lagarna stadfästes i övrigt enligt regeringens proposition förutom att 6 § 3 mom. APL, 7 § KAPL och 12 § SjöPL ändrades under riksdagsbehandlingen så, att dagpenningdagar enligt sjukförsäkringslagen och motsvarande dagar under vilka ersättning utgetts enligt någon annan lag skall med anledning av arbetstagarens anmälan lämnas obeaktade vid beräkning av efterkarenstiden om 360 dagar, när de ovan nämnda dagarna hänför sig till de tre sista åren före pensionsfallet - och inte de två sista som regeringen föreslagit.

Ändringen gäller alla pensionsslag och tillämpas i sådana fall, då pensionsfallet har inträffat 1.1.1989 eller senare. Sålunda kan också sådana dagpenningar som utbetalts under 1986-1988, dvs. för de tre år som närmast föregått pensionsfallet, inverka på hur efterkarenstiden bestäms.

Genom hänvisningsstadganden tillämpas ändringarna också vid bestämmande av pension enligt KoPL, FöPL och LFöPL.

LA/Outi Lehmus

3.1.1989

4 månader blir 6 månader

Enligt de nya stadgandena skall återstående anställningstid numera i regel anslutas till en anställning som fortgått minst sex månader. Om inte en enda anställning under efterkarenstiden har fortgått minst sex månader, skall den anställning dit den återstående tiden hänförs bestämmas såsom hittills. Återstående tid kan således alltjämt anslutas till en anställning som är kortare än sex månader.

För att återstående tid skall kunna beaktas på basis av två eller flera arbets- eller tjänsteförhållanden eller företagarverksamhet skall anställningarna eller företagarverksamheten ha pågått parallellt minst sex månader, mot fyra månader tidigare.

Också i fråga om sådana fall där pensionsfallet inträffar efter det att arbetstagaren har fyllt 63 år, blev den tid arbetet skall ha pågått förlängd från fyra månader till sex månader. Vid bestämmande av anställning som berättigar kvinnlig arbetstagare som vårdat sitt under treåriga barn till återstående tid ändrades fyramånadersgränsen likaså till sex månader.

Genom hänvisningsstadganden tillämpas ändringen också vid bestämmande av pension enligt KOPL, FÖPL och LFÖPL.

Lön för återstående tid i fråga om anställning som fortgått kortare tid än sex månader

Om återstående tid ansluts till en anställning som fortgått kortare tid än sex månader, bestäms den pensionsgrundande lönen för den återstående tiden enligt ett nytt 7 § 3 mom. APL på grund av flera anställningar som föregått pensionsfallet.

Lönen för den återstående tiden räknas som det vägda medeltalet av anställningstiderna och de pensionsgrundande lönerna för de anställningar som omfattas av APL och som fortgått under kontrollperioden, dvs. under den i 6 § 3 mom. APL avsedda efterkarenstiden och året före denna. Av anställningarna under kontrollperioden beaktas högst 12 månader anställningstid i hela månader retroaktivt före pensionsfallet. Såsom inkomst av anställningen skall den pensionsgrundande lönen för anställningen användas.

LA/Outi Lehmus

3.1.1989

Beräkning av KAPL-medellönen

Räknesättet för lönen för den återstående tiden enligt 7 § 1 mom. KAPL ändrades också. I KAPL-medellönen beaktas också inkomst av sådant arbete som omfattas av APL, om rätt till återstående tid beaktas endast enligt KAPL. Inkomsten enligt APL läggs till KAPL-lönen för de år under vilka KAPL-lönen i sig är högre än gränsbeloppet i 7 § 1 mom. KAPL. (11 096 mk år 1989) Den inkomst som läggs till KAPL-lönen beräknas utgående från de pensionsgrundande tiderna och lönerna enligt APL.

Ändringen tillämpas i sådana fall där pensionsfallet har inträffat 1.1.1989 eller senare. Inkomst av sådant arbete som omfattas av APL kan beaktas fr.o.m. 1.7.1962.

Arbetsinkomst för återstående tid enligt LFÖPL

Enligt ett nytt 8 § 8 mom. LFÖPL beräknas den pensionsgrundande arbetsinkomsten för den återstående tiden särskilt som medeltalet av arbetsinkomsterna för de fyra år som närmast föregått arbetsoförmågans inträde. Om lantbruksföretagaren har fyllt 52 år vid arbetsoförmågans inträde, förlängs denna fyraårstid stegvis med ett år för varje år som lantbruksföretagaren är äldre än 52, dock högst till åtta år.

Tekniskt avbrytande intogs i FÖPL

I 7 § FÖPL intogs ett nytt 3 mom., enligt vilket företagarkerksamheten skall indelas i särskilda perioder för bestämmande av pensionen. Indelningen är möjlig i sådana fall då företagarens arbetsinsats ändrar varaktigt i värde till den grad, att den för företagaren fastställda arbetsinkomsten måste justeras, så att den antingen höjs med minst en tredjedel eller sänks med minst en fjärdedel. Periodindelningen förutsätter dessutom, att arbetsinkomsten justeras inom loppet av fyra år från det att ändringen i företagarens arbetsinsats har inträffat. Företagarens verksamhet anses likväl inte ha avbrutits, om inte verksamheten efter justeringen har fortgått fyra månader eller det vid tidpunkten för pensionsfallet inte har förflutit fyra år från periodens början.

LA/Outi Lehmus

3.1.1989

Arbetslöshetstillägg

I 7 b § APL intogs ett nytt 3 mom., enligt vilket arbetslöshetstillägget skall beräknas utgående från den faktiska arbetslöshetstiden, när arbetstagaren har förkortad arbetsdag eller har tagit emot deltidarbete, på så sätt, att det antal fulla dagpenningar som motsvarar det erhållna antalet dagpenningar står för antalet arbetslöshetsdagar.

Noggrannare tillämpningsanvisningar om lagändringarna utfärdas senare särskilt.

Lagarna trädde i kraft 1.1.1989.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

Antti Suominen
Pentti Koivistoinen

BILAGOR

Lag om ändring av lagen om pension för arbetstagare (1323/88)

Lag om ändring av 7 § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (1324/88)

Lag om ändring av 6 c och 8 §§ lagen om pension för lantbruksföretagare (1325/88)

Lag om ändring av 7 § lagen om pension för företagare (1326/88)

Lag om ändring av 12 och 16 b §§ lagen om sjömanspensioner (1327/88)

Lag **om ändring av lagen om pension för arbetstagare**

Given i Helsingfors den 29 december 1988

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare 6 § 3 mom. och 12 § 1 mom. 2 punkten,

dessas lagrum sådana de lyder, 6 § 3 mom. i lag av den 31 december 1985 (1120/85) och 12 § 1 mom. 2 punkten i lag av den 28 juli 1978 (593/78), samt

fogas till 7 §, sådan den lyder ändrad genom lagar av den 30 december 1965, den 15 december 1978 och den 8 augusti 1986 (707/65, 980/78 och 603/86) samt genom nämnda lag av den 31 december 1985, ett nytt 3 mom., varvid de nuvarande 3—5 mom. blir 4—6 mom., och till 7 b §, sådan den lyder ändrad genom lag av den 18 januari 1985 (50/85) och nämnda lag av den 8 augusti 1986, ett nytt 3 mom. som följer:

6 §

Har en arbetstagare innan hans invaliditet begynner varit bosatt i Finland minst fem år och har invaliditeten börjat innan 360 dagar har förflutit efter att arbetsförhållandet upphörde, skall även tiden mellan invaliditetens början och pensionsåldern räknas såsom till pension berättigande tid, då den invalidpension som beviljas på grund av detta arbetsförhållande fastställs. Vid beräkandet av den tid av 360 dagar som avses ovan beaktas inte de dagar då arbetstagaren har haft studieledighet enligt lagen om studieledighet (273/79) eller för vilka han har fått dagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (602/84), de sistnämnda dock högst till det antal som motsvarar det i 26 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa stadgade maximiantalet dagar för

vilka kan betalas enligt förtjänsten avvägd dagpenning. Med anledning av arbetstagarens anmälan beaktas inte heller dagar för vilka han under de tre senaste åren omedelbart innan sådan invaliditet som avses i denna lag begynte har erhållit dagpenning enligt sjukförsäkringslagen (364/63), ej heller dagar för vilka dagpenning hade betalats om inte arbetstagaren hade fått i 27 § 1 mom. i sistnämnda lag angiven motsvarande ersättning för invaliditet på grund av sjukdom, lyte eller kroppsskada enligt någon annan lag. Har arbetsförhållandet inte fortgått minst sex månader, räknas på grundval av detta såsom till pension berättigande tid den tid som återstår till pensionsåldern endast om arbetstagaren inte på grundval av arbets- eller tjänsteförhållande eller företagaverksamhet, som begynt före förstnämnda arbetsförhållande, har rätt till ett sådant i

lag stadgat eller på offentlig pensionsstadga grundat pensionsskydd att vid fastställandet av hans invalidpension i enlighet med detta pensionsskydd nämnda tid eller motsvarande arbetsförtjänst beaktas. Vad som stadgas ovan i detta moment tillämpas likväl inte vid uträkning av beloppet av ålderspensionen eller av sådan invalidpension för vilken den till grund liggande arbetsförmågan begynt efter det år då arbetstagaren fyllde 63 år, om inte arbetstagaren under det år då han uppnådde nämnda ålder, med beaktande även av ett sådant arbetsförhållande i dess helhet, vilket upphört under nämnda år, haft arbete som omfattas av denna lag under sammanlagt minst sex månader. Likaså räknas vid fastställande av en kvinnlig arbetstagares invalidpension den tid som återstår till pensionsåldern såsom till pension berättigande tid, om hon mellan den tidpunkt då nämnda tid av 360 dagar förflutit och den tidpunkt då invaliditeten börjat, vilken tid får uppgå till högst nio år, har haft ett barn under tre år som avses i 4 § 5 mom., dock inte om den tid som återstår till pensionsåldern eller motsvarande arbetsförtjänst, utan att barnavårdstiden på nämnda sätt beaktas, skall räknas såsom till pension berättigande tid på grund av något annat arbets- eller tjänsteförhållande eller företagarverksamhet. Har en sådan kvinnlig arbetstagares arbetsförhållande inte fortgått minst sex månader, gäller om fastställande av den till pension berättigande tiden i tillämpliga delar vad detta moment stadgar.

7 §

Om dock tiden mellan invaliditetens inträde och pensionsåldern räknas såsom pensionsberättigande tid på grundval av ett arbetsförhållande som fortgått kortare tid än sex månader, bestäms den pensionsgrundande lönen för den tid, som återstår till pensionsåldern, på grundval av arbetsförhållanden som avses i denna lag och som pågått under den tid om 360 dagar som nämns i 6 § 3 mom. och under året närmast före denna tidsperiod. Såsom pensionsgrundande lön används härvid medeltalet per månad av de löner som bestäms enligt 1 mom. och vägts med de pensionsberättigande tiderna för de arbetsförhållanden som pågått under nämnda granskningsperiod, varvid av dessa arbetsförhållanden fulla månader inom

granskningsperioden beaktas såsom pensionsberättigande tid, dock sammanlagt högst tolv månader räknat från pensionsfallet. Om arbetstagaren under nämnda tid samtidigt har varit i två eller flera arbetsförhållanden som avses i denna lag, sammanräknas vid tillämpningen av detta moment de pensionsgrundande löner som erhållits i dessa arbetsförhållanden under den pensionsberättigande tid som pågått samtidigt.

7 b §

I fråga om en arbetstagare som har förkortad arbetsdag i enlighet med 18 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa och som har mottagit deltidarbete i enlighet med lagens 19 § används såsom antal arbetslöshetsdagar det antal fulla dagpenningar som motsvarar de erhållna dagpenningarna.

12 §

Pensionsanstalternas ömsesidiga ansvar för pensionerna bestäms och de omkostnader pensionsanstalternas åsamkas av pensionerna fördelas mellan pensionsanstalternas, försåvitt dessa ej annorlunda överenskommit, på följande sätt:

2) för invalidpension som beviljats med tillämpning av 6 § 3 mom. samt för familjepension, till grund för vilken ligger förmånslåtarens invalidpension, uträknad med tillämpning av 6 § 3 mom., till den del den utbetalts för en tid före utgången av den månad, under vilken förmånslåtaren skulle ha uppnått pensionsåldern, i dessa pensioner även inbegripet enligt lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden måhända utgående del av pension, men inte förhöjning enligt 7 c § eller med stöd av 9 § efter pensionens begynnande företagna förhöjningar, svarar enbart den pensionsanstalt till vars verksamhetskrets arbetstagaren eller förmånslåtaren hörde på grundval av ett arbetsförhållande som avses i nämnda moment, likväl så att för en pension som avses ovan och i fråga om vilken det till grund liggande pensionsfallet inträffat efter det år under vilket arbetstagaren fyllde 63 år, svarar enbart den pensionsanstalt till vars verksamhetskrets arbetstagaren innan pensionsfallet inträffade senast hört antingen under det år då han nådde nämnda ålder eller på grund av

ett arbetsförhållande som därefter utan avbrott pågått minst sex månader;

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1989.
De stadganden i 6 § 3 mom. som gäller beaktandet av dagar för vilka dagpenning betalas enligt sjukförsäkringslagen samt av motsvarande ersättningsdagar i enlighet med någon

annan lag vid beräkandet av 360-dagarstiden tillämpas då pension fastställs på grund av ett pensionsfall som har inträffat efter det lagen trätt i kraft.

Vad 7 § 3 mom. stadgar om uträkandet av den pensionsgrundande lönen tillämpas då pension fastställs på grund av ett pensionsfall som inträffat efter ikraftträdandet.

Helsingfors den 29 december 1988

Republikens President

Minister

Lag

om ändring av 7 § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden

Given i Helsingfors den 29 december 1988

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen den 9 februari 1962 om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden 7 § 1 mom., sådant det lyder i lag av den 31 december 1985 (1121/85), som följer:

7 §

Har en till invalidpension berättigad arbetstagare innan invaliditeten begynt varit bosatt i Finland minst fem år och har arbetstagaren omedelbart före uppkomsten av den sjukdom, det lyte eller den skada som utgör den huvudsakliga orsaken till invaliditeten, under 540 dagar i arbete som avses i denna lag förtjänat minst 800 mark, beaktas såsom pensionsgrundande lön även den lön som han skulle ha förtjänat från invaliditetens början till dess han uppnått pensionsåldern. Vid beräkandet av den tid av 540 dagar som avses ovan beaktas inte de dagar då arbetstagaren har haft studieleddighet enligt lagen om studieleddighet (273/79) eller för vilka arbetstagaren har fått dagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (602/84), de sistnämnda dock högst till det antal som motsvarar det i 26 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa stadgade maximumantalet dagar för vilka kan betalas enligt förtjänsten avvägd dagpenning. På samma sätt förfars, om en kvinnlig arbetstagare under högst nio år omedelbart före uppkomsten av den sjukdom, det lyte eller den skada som utgör den huvudsakliga orsaken till invaliditeten har haft ett barn yngre än tre år som avses i 4 § 5 mom. lagen om pension för arbetstagare och om den ovan åsyftade tidsperioden om 540 dagar under nämnda tid löpt till ända, såvida inte den tid som återstår till pensionsåldern eller motsvarande arbetsförtjänst, utan be-

aktande av nämnda barnavårdstid, skall räknas såsom berättigande till pension på grundval av något annat arbets- eller tjänsteförhållande eller företagarverksamhet. Med anledning av arbetstagarens anmälan beaktas inte heller dagar för vilka han under de tre senaste åren omedelbart före uppkomsten av den sjukdom som utgör den huvudsakliga orsaken till invaliditet som avses i denna lag, har erhållit dagpenning enligt sjukförsäkringslagen (364/63), eller dagar för vilka dagpenning hade betalats om inte arbetstagaren hade fått på någon annan lag baserad motsvarande ersättning som avses i 27 § 1 mom. sjukförsäkringslagen och som betalas för invaliditet på grund av sjukdom, lyte eller skada. Det årliga beloppet av ovan nämnd lön förutsätts uppgå till samma enligt 9 § lagen om pension för arbetstagare justerade belopp, för vilket på grund av arbetstagarens arbetsförhållande i genomsnitt erlagts försäkringspremie i enlighet med denna lag under de kalenderår då han i arbete som avses i denna lag förtjänat minst 800 mark eller, om han under inget kalenderår förtjänat minst detta belopp, till samma belopp som nämnda gränsbelopp. Har arbetstagaren inte rätt att räkna tid som motsvarar i detta moment angiven lön såsom pensionsberättigande på grundval av något annat arbets- eller tjänsteförhållande eller företagarverksamhet, ökas markbeloppet med de förtjänster som erhållits för ovan angivna kalenderår och som beräknats

enligt de till pension i enlighet med lagen om pension för arbetstagare berättigande tiderna och motsvarande pensionsgrundande löner. Löner som arbetstagaren förtjänat innan han fyllde 23 år beaktas dock endast om de förtjänats under det kalenderår då den sjukdom, det lyte eller den skada som utgör den huvudsakliga orsaken till invaliditeten uppkommit, eller under vilket den i tredje meningen nämnda tidsperioden om 540 dagar löpt till ända, eller under de tre kalenderåren omedelbart före förstnämnda år. Vid beräkningen av ovan angivna belopp för vilket i genomsnitt erlagts försäkringspremie beaktas inte tid för vilken arbetstagaren före början av kalenderåret omedelbart före pensionsfallet erhållit sådan dagpenning avvägd enligt förtjänsten som betalas i

enlighet med lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Om beräkningen av beloppet stadgas närmare genom förordning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1989.

De stadganden i 7 § 1 mom. som gäller beaktande av dagar för vilka dagpenning betalas enligt sjukförsäkringslagen samt av motsvarande ersättningsdagar i enlighet med någon annan lag vid beräkandet av 540-dagarstiden tillämpas då pension som grundar sig på ett pensionsfall som inträffat efter ikraftträdandet fastställs. Detsamma gäller beaktande av förtjänster som avses i lagen om pension för arbetstagare då det i samma moment nämnda årliga lönebeloppet räknas ut.

Helsingfors den 29 december 1988

Republikens President

Minister

Lag

om ändring av 6 c och 8 §§ lagen om pension för lantbruksföretagare

Given i Helsingfors den 29 december 1988

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare 6 c § 5 mom., sådant det lyder i lag av den 5 februari 1982 (110/82), och
fogas till 8 §, sådan den lyder ändrad genom lagar av den 23 december 1970, den 3 december 1982 och den 8 augusti 1986 (830/70, 882/82 och 605/86), ett nytt 8 mom., varvid det nuvarande 8 mom. blir 9 mom., som följer:

6 c §

När grundbeloppet räknas ut, tillämpas inte 8 § 8 mom. Vad 7 c, 8 och 8 a §§ lagen om pension för arbetstagare stadgar tillämpas på pensionens grundbelopp, men inte på dess kompletteringsdel.

de arbetsinkomsten för nämnda tid ut genom användning av de fastställda och justerade arbetsinkomsterna, med avvikelse från 7 mom. första meningen, i fråga om de fyra åren närmast före invaliditetens början. Nämnda fyraårstid förlängs likväl med så många år som lantbruksföretagaren vid invaliditetens början är äldre än 52 år, men till högst åtta år.

8 §

Om även tiden mellan invaliditetens början och pensionsåldern räknas såsom till pension berättigande tid, räknas den pensionsgrundan-

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1989.
Denna lag tillämpas på pension som grundar sig på ett pensionsfall som inträffat efter ikraftträdandet.

Helsingfors den 29 december 1988

Republikens President

Minister

Lag
om ändring av 7 § lagen om pension för företagare

Given i Helsingfors den 29 december 1988

I enlighet med riksdagens beslut fogas till 7 § lagen den 14 juli 1969 om pension för företagare (468/69), sådant detta lagrum lyder delvis ändrat genom lag av den 8 augusti 1986 (606/86), ett nytt 3 mom., varvid de nuvarande 3 och 4 mom. blir 4 och 5 mom., som följer:

7 §

Om företagarens arbetsinkomst i enlighet med 2 mom. skall höjas med minst en tredjedel eller sänkas med minst en fjärdedel och de omständigheter som inverkar på arbetsinkomsten inte kan anses ha förändrats väsentligt redan tidigare än fyra år före justeringen, anses företagarens verksamhet, trots att den fortgått utan avbrott, efter justeringen fortsätta som en ny period enligt 4 §. Företagarens

verksamhet anses dock inte ha avbrutits, om den inte efter justeringen har fortgått fyra månader eller om det inte då pensionsfallet inträffar har förflutit fyra månader från periodens början.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1989.

Denna lag tillämpas på en företagares verksamhet, om den ändring i arbetsinkomsten som avses i lagen sker efter ikraftträdandet.

Helsingfors den 29 december 1988

Republikens President

Minister

L a g

om ändring av 12 och 16 b §§ lagen om sjömanspensioner

Given i Helsingfors den 29 december 1988

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen den 26 januari 1956 om sjömanspensioner 12 § 1 mom. och 16 b §,

dessas lagrum sådana de lyder, 12 § 1 mom. i lag av den 31 december 1985 (1122/85) och 16 b § i lag av den 18 april 1980 (280/80), som följer:

12 §

Har en arbetstagare innan hans invaliditet begynner varit bosatt i Finland minst fem år och har invaliditeten börjat innan 360 dagar har förflutit efter att arbetsförhållandet upphörde, räknas som premiémånader vid fastställandet av invaliditetspension enligt 15 § också tiden mellan invaliditetens början och den i 14 § 1 mom. stadgade pensionsåldern. Vid beräkandet av den tid av 360 dagar som avses ovan beaktas inte de dagar då arbetstagaren har haft studieledighet enligt lagen om studieledighet (273/79) eller för vilka han har fått dagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (602/84), de sistnämnda dock högst till det antal som motsvarar det i 26 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa stadgade maximiantalet dagar för vilka kan betalas enligt förtjänsten avvägd dagpenning. Med anledning av arbetstagarens anmälan beaktas, när nämnda tid beräknas, inte heller dagar för vilka arbetstagaren under de tre senaste åren omedelbart innan sådan invaliditet som avses i denna lag begynte har erhållit dagpenning enligt sjukförsäkringslagen (364/63), ej heller dagar för vilka dagpenning hade betalats om inte arbetstagaren hade fått i 27 § 1 mom. i sistnämnda lag angiven motsvarande ersättning för invaliditet på grund av sjukdom, lyte eller kroppsskada enligt någon annan lag. Har ar-

betsförhållandet inte fortgått minst sex månader, räknas på grundval härav såsom premiémånader den tid som återstår till pensionsåldern endast om arbetstagaren inte på grundval av arbets- eller tjänsteförhållande eller företagaverksamhet som begynt före detta arbetsförhållande har rätt till sådant lagstadgat eller på offentlig pensionsstadga grundat pensionskydd att vid fastställandet av hans invaliditetspension i enlighet med detta pensionskydd nämnda tid eller motsvarande arbetsförtjänst beaktas. Likaså räknas vid fastställande av en kvinnlig arbetstagares invaliditetspension såsom premiémånader den tid som återstår till pensionsåldern, om hon mellan den tidpunkt då nämnda tid av 360 dagar förflutit och den tidpunkt då invaliditeten börjat, vilken tid får uppgå till högst nio år, har haft ett barn under tre år som avses i 15 a §, dock inte om den tid som återstår till pensionsåldern eller motsvarande arbetsförtjänst, utan att barnavårdstiden på nämnda sätt beaktas, skall räknas såsom till pension berättigande tid på grundval av något annat arbets- eller tjänsteförhållande eller företagaverksamhet. Har en sådan kvinnlig arbetstagares arbetsförhållande inte fortgått minst sex månader, gäller om fastställande av den till pension berättigande tiden i tillämpliga delar vad detta moment stadgar.

- - - - -

16 b §

Har en arbetstagare erhållit enligt förtjänsten avvägd dagpenning i enlighet med lagen om utkomstskydd för arbetslösa, höjs pensionen med ett arbetslöshetstillägg. Har arbetstagaren under hela kalenderåret stått i ett och samma arbetsförhållande som lyder under denna lag, berättigar för detta år utbetald enligt förtjänsten avvägd dagpenning dock inte till arbetslöshetstillägg, om arbetstagarens arbetsförhållande som faller inom tillämpningsområdet för denna lag inte upphört inom tre år efter utgången av förstnämnda kalenderår eller om arbetstagaren under samma kalenderår inte uppburit lön som avses i lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/62) till minst det gränobelopp som 5 § 1 mom. i nämnda lag avser. Enligt förtjänsten avvägd dagpenning som utgivits för tiden före början av det kalenderår under vilket arbetstagaren fyllt 23 år samt för det år under vilket pensionsfallet inträffat och för det föregående kalenderåret berättigar dock inte till arbetslöshetstillägg.

Arbetslöshetstillägget uträknas genom multiplikation av pensionens belopp med antalet arbetslöshetsmånader och division av produk-

ten med det tal som erhålls genom subtraktion av antalet arbetslöshetsmånader från antalet sådana fulla månader som ingår i tiden från det arbetstagaren fyllt 23 år, dock tidigast från den 1 juli 1962, tills han fyllt 65 år. Arbetslöshetsmånaderna bestäms såsom fulla månader på basis av det sammanlagda antalet dagar för vilka arbetstagaren erhållit enligt förtjänsten avvägd dagpenning som enligt 1 mom. berättigar till arbetslöshetstillägg, och så att månaden anses ha 22 dagar.

Såsom antal arbetslöshetsdagar för en arbetstagare som har i 18 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa nämnd förkortad arbetsdag och som har mottagit deltidsarbete som avses i lagens 19 § används det antal fulla dagpenningar som motsvarar erhållna dagpenningar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1989.

De stadganden i 12 § som gäller beaktande av dagar för vilka dagpenning betalas enligt sjukförsäkringslagen samt av motsvarande ersättningsdagar i enlighet med någon annan lag vid beräkandet av 360-dagarstiden tillämpas då pension som grundar sig på ett pensionsfall som inträffat efter ikraftträdandet fastställs.

Helsingfors den 29 december 1988

Republikens President

Minister